

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Nestorius suæ in Deiparam impietatis pœnas solvit. nu. 43.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

lun. 2. Cæna Galilee edidit luculentissimum, cum deficiente vino etiam non rogata, illud à filio impetrauit: nos tamen in præsentia extantem commemoranda suscepimus, in quibus peculiare Deiparæ patrocinium appetitissime perspicitur, vel non obicere significatur, quem admodum prudens Lector vniuersam narrationis senem expendendo per se facile consequetur.

Cap. 20. Eminet Iuliani Apostata Christiani nominis hostis infensissimi supplicium à S. Mercurio inicyto Christi martyre Deiparæ iussu sumptum, quod quia cap. 20. narrauimus, hic inægrius omittimus.

NESTORIUS SVÆ IN DEIPARAM

*impetrata per
lun.*

Suida Nestorius hæreticus ab Episcopo damnatus in pena multatur. Concl. Ephesin.

43 NESTORIUS ex Suida nepos Pauli Samolaceni nefarii hæresiarchæ Episcop. Constant. execranda hæresis, &iple author, quippe qui duas in Christo personas ponebat, ideo filium Virginis tantum hominem esse dicebat, sanctissimam verò Virginem negabat esse Dei Genitricem cuius blasphemias Sac. Con. vniuersale Ephesinum anno salutis 431. sub Cœlestino I. damnauit, eumque Episcopali dignitate priuauit: cumque adhuc obstinato animo suæ hæresi adhereret, edicto Theodoli Imperatoris in Oasim, alio nomine Ixim, quæ est in Ægypto Prouincia deportatur. Verum ea Nomadum multitudine in eam irrumpente capta, ignique & cædibus funditus vastata à Barbaris dimissus cum quibusdam captiuis venit Panopolim, vnde ad Regionem quandam Elephantinam nomine ad extremam Oram Prouinciæ Thebaidis sitam per milites iussu Præsidis deductus est; quo cum itineris longitudine fractus peruenisset, iterum magno cum labore Panopolim reuerti iubetur, rursum à Panopoli ad quoddam illius confinium traducitur, inde etiam demigrare cogitur: quæ omnia Euan-gelus lib. 1. histor. capit. 7. ex narratione quadam ab ipso Nestorio conscripta se accepisse testatur. De interitu verò eius hæc subiicit: Ipse equidem accipi à scriptore quodam modum, quo decessit à vita, talem fuisse nimirum eius linguam uerbis exesam esse sicq; cum huius uita miseris ad grauiora supplicia iusto Dei iudicio insignenda, eamq; sempiterna migrasse. hæc ex Eua-

grio. Addit Theodorus lector in collecta, totum eius corpus putredine fuisse consumptum: & Cedreus in Theodosio minore ait cum lingua totum eius computuisset corpus.

Et hæc quidem de Nestorio in Deiparam blasphemii miserabili interitu. quod si quis nosse cupiat, quibus tormentis eius anima apud inferos torqueatur, facile intelligere poterit ex ijs, quæ habentur in Prato spirituali cap. 26. de quodam Fratre nomine Thophane ex Regione Dora Nestoriano, quem cum senex quidam iuxta Iordanem in Laura Calamonis Cyriacus nomine, ad fidem Catholicam hortaretur, ille verò hæsitaret, tandem dimisso Fratre in spelunca, senior egressus est prope mare mortuum, ut oraret pro illo, & circa horam nonam diei sequentis aspexit Frater ille quendam astantem, sibi aspectu terribilem, ac dicentem: *Veni, & vide veritatem*, duxitque eum in locum tenebrosum, ac foetidum ignes euaporantem, atque in ipsis ignibus vidit Nestorium, Eutychen, Apollinarem, Dioscorum, Severum, Anum, Origenem, & alios quosdam, dixitque *locus iste preparatus est hæreticis, & blasphemantibus, & hi, qui illorum dogmata sequuntur: si supplicium istud non uis, uade ad sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam, quam te Senex docet*; atque ita hæresi reiecta Catholicam veritatem complexus remansit cum Sene, & post quatuor annos quieuit in pace hæc ibi.

44 Quanto etiam studio ab eiusdem impij Nestorij libris ne dum legendis, sed nec in cubiculo retinendis abhorere debeamus, declarat visio quædam in Prato spirituali cap. 66. Abbatis Cyriaci Presbyteri Laure Calamonis iuxta S. Iordanem, cui die quadam per somnium obiecta est mulier honesta facie, purpura induta, & cum ea viri duo venerabiles, & aspectu præclari, quos ipse arbitratus est esse S. Ioannem Baptistam, & S. Ioannem Euangelistam Deiparam comitantes: cumque Deiparam diutius oraret, ut cellam ingrederetur, nec consentiret, tandem seuerius ei respondit, *Habes, inquit, intra cellam tuam inimicum tuum, & uis, ut ingrediar? euigilans, & scriptum discutens, nullius contra Deip. peccati sibi conscius, mœrebat, ut ergo dolorem leniret, supsit librum, quem mutuo ab Ipsychio Presbytero Ierosolymitano acceperat, illumque exoluens in fine eiusdem reperit duos libros Nestorij, moxque*

Theodor. Lector. Cedronus

Hæreticis quibus pœnis apud inferos pleclatur. Prato Sp̄. rituale.

Nestorij libri execrabiles.

Kkkk

moque agnoscit, hunc esse Dominæ nostræ inimicum, statimque codicem restituit ei, qui illum sibi accommodauerat, remque per ordinem narravit, qui protinus libros illos Nestorij à volumine abscissos igne cremavit illis verbis: *Non maneat in cella mea Domina nostra inimicum.*

ANATOLIUM IMPIVM DEIPARA

Auerfatur.

*Euagrium.
Deipara
impium
Anatolij
auerfatur*

ANATOLIUS quidam apud Antiochiam, quem admodum Euagrius lib. 5. histor. cap. 17 & 18. his ferè verbis refert: vir primum quidem plebeius, sed qui postea ad magistratus, & alia munera obseunda subdole accepserat, simulacris immolare cum nonnullis alijs forte deprehensus est. Is cum vocaretur in quaestionem homo impius praestigiator, & infinitis inuolatus sceleribus repletus, est quo factum est, vt Imperator ipse Tiberius in collegam Imperij à Iustino Iunioris ascitus, mandaret, vt Anatolius cum ijs, qui ei in victimis immolandis locos se adiunxerant, Constantinopolim quam celesterrimè deduceretur: quibus cognitis Anatolius ad imaginem quædam Deiparæ sive in carcerem sublime appensam accurrens, manibus à tergo complicitatis se ei supplicare, precesque adhibere ostendit. Illa autem cum veluti sacrilegum detestata, & vt Deo inuisum coarguens positus ab se auerit. Spectaculum sanè horribile, & sempiternæ memorie prodendum, quod quidem à praesidiarijs militibus, & ab his quibus illius custodia commissa fuit visum est, & alijs divulgatum. Apparuit item Deipara re ipsa nonnullis alijs fidelibus, eosque contra scelestum illum incitauit, inquitens, Anatolium filium suum contumelijs afficere. Constantinopolim perductus in Amphitheatro primum bestijs expositus, ab istidem dilaniatus, deinde agitur in crucem: postea verò lupi corpus eius in terram dirubantes (quod ante nunquam visum est) pasto crudeli membratim deuorauerunt. Quin etiam vir illustri, qui Imperatoris Palatio praesuit, & Anatolij causam acriter admodum tuebatur, vt nimirum non morte, sed exilio eum socijs mulceturus; dixit quoque se vidisse Deiparam eamque sic ipsi locutam: *Quisique defendat causam Anatolij, qui tum me aut filij sui memorem carceris onerat contumelijs?*

hucusque Euagrius. Hæc autem Cardinalis Baronius tomo septimo Annalium ad annum Domini 580. refert, qui fuit Iustini Junioris 15. & Tyberij Collegæ 3. ex horum enim scelero iusto Dei iudicio Antiochiam eo anno terræ motu ingenti quatantam, atque vastatam existimat.

ITALIA A GOTHIS PER DEIPARAM

liberata Anno Domini 553.

CVM Italia 60. & eo amplius annos grauisimo Gothorum iugo misere laboraret, Dei Genitricis beneficio per Narsetem in libertatem est vindicata, quod antequam ostendamus paucis exponenda est, quam felix fuit eo tempore Italiae conditio. In prima Gothi, qui ea poterantur, Arianae perfidiae, qua complures in Italia infecerant erant addictissimi. Theodoricus eorum Rex Arianae hæresis patronus extremis sui Regni temporibus, quod Iustinus Imperator in Oriente ab Arianae Ecclesias auferret, minatus est totam Italiam gladio perdere. Joannem summum Pontificem dols Rauennam accessitum, quod in Oriente Arianae Ecclesias in Catholicas conuersisset, in carcerem detrusum iniquitate, & inedia afflictum mori coegit, cuius martyrij dies 27. Maij ab Ecclesia celebratur. Electionem summi Pontificis in locum demortui Joannis, quod nullus Princeps praeter Constantium Arianae aucti fuerat, ipse sibi potenter arrogauit ex Baronio tom. 7. ad annum 526. ex quo abusus ille Tyrannicus motus, (quem S. Gregor in Psalm. 4. poenitentia delect.) vt quem Clerus in Romanorum Pontificem eligeret, Rex, vel Imperator suo assensu confirmaret; quod tandem tempore Constantini Pagonati anno 684. sub Benedicto II. quem admodum refert Baronius ex Anastasio tomo Annalium 8. est penitus sublatus; Symmachum & Boetium clarissimos patricios per summam crudelitatem interfecit, vt merito Theodoricus vitus fuerit ab Etema Liparitano interdictos Joannem & Symmachum disiectus, & discalceatus vincijs manibus in vicinam Vuleam ollam deijci, teste Gregorio 4. Dialog. c. 30. & licet aliquando Rex in Imperio multis per suos ministros, barbaros, que sibi subiectos aliorum bonis inhiantes in Italia contra ius admilla fuisse colligere licet Gregorius ex Boe-